

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ - ΚΑΛΕΣΜΑ

Μαζικά δυναμικά στην απεργία στις 15 και 22 του Φλεβάρη!
Συνεχίζουμε τον αγώνα μας !
Θα κλιμακώσουμε τη δράση μας μέχρι τη νίκη!

Όλοι στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο την Πέμπτη, 15/2, στις 2 μ.μ., στο Πολυτεχνείο

Συμπληρώνονται σχεδόν δέκα θερμοί μήνες με τα κινήματα στην εκπαίδευση να χρωματίζουν τις κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις. Η φοιτητική εξέγερση της άνοιξης υποχρέωσε για πρώτη φορά την κυβέρνηση, που έχει κάνει σημαία της τις «μεταρρυθμίσεις», να αναστείλει την κατάθεση του «Νόμου-Πλαίσιου για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ» παρά την επίμονα προβαλλόμενη «μεταρρυθμιστική» του αξία.

Η μεγάλη απεργιακή φθινοπωρινή κινητοποίηση των εκπαιδευτικών έκανε ζήτημα πρώτης γραμμής την υπεράσπιση της πραγματικά δωρεάν δημόσιας Εκπαίδευσης και διαμόρφωσε ευνοϊκούς όρους για τις φοιτητικές κινητοποιήσεις που ακολούθησαν. Ήταν η απεργία που έθεσε και νομιμοποίησε κοινωνικά το αίτημα των 1400 € καθαρά κατώτερο μισθό στο νεοδιόριστο, που συγκροτεί μια αντίληψη η οποία σπάζει στην πράξη τον εγκλωβισμό στο «εφικτό» της εκάστοτε κυβερνητικής νεοφιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής και αναγορεύει σε κυρίαρχο κριτήριο των διεκδικήσεων τις σύγχρονες ανάγκες και τα δικαιώματα του κόσμου της εργασίας. Η απεργιακή αυτή κινητοποίηση δεν κατάφερε, βέβαια, σε αυτή τη συγκυρία να δημιουργήσει ρωγμή στην κυβερνητική πολιτική της σκληρής και διαρκούς λιτότητας. Παρόλ' αυτά, τίποτε δεν πάει χαμένο, γιατί τα αιτήματα και οι παρακαταθήκες της αποτελούν το θετικό φορτίο των αγώνων μας από εδώ και πέρα. Ο τρίτος κύκλος είναι αυτός που διαρκεί ακόμη και χαρακτηρίζεται από τις μεγάλης έκτασης και έντασης τωρινές φοιτητικές κινητοποιήσεις. Εδώ σημειώνεται και η δεύτερη τακτική νίκη του κινήματος. Η αξιωματική αντιπολίτευση κάτω από τον καταλυτικό ρόλο των εκπαιδευτικών κινητοποιήσεων αποχώρησε από τις διαδικασίες αναθεώρησης του Συντάγματος. **Η οριστική αποτροπή της αντιδραστικής Συνταγματικής αναθεώρησης φαίνεται να γίνεται ένας εφικτός κινηματικός στόχος** παρά τη στρατηγική σημασία της για τους κυρίαρχους κύκλους και τους αρχικά εμφανιζόμενους αρνητικούς πολιτικούς συσχετισμούς. **Όλα δείχνουν ότι οι αγώνες, όταν είναι αποφασιστικοί, επιδιώκουν τον ευρύτερο συντονισμό, διεκδικούν το κινηματικά αναγκαίο, μπορούν να έχουν αποτελέσματα!**

Η αλυσίδα των εκπαιδευτικών και εργασιακών αντι-μεταρρυθμίσεων ούτε αρχίζει ούτε σταματά στο άρθρο 16

Με το εγχείρημα της αναθεώρησης του άρθρου 16 παραχωρούνται νέα πεδία κερδοφορίας στο κεφάλαιο, με τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Είναι παραπάνω από βέβαιο ότι θα επιβληθούν υψηλά δίδακτρα και θα γιγαντωθούν, οι ταξικοί φραγμοί, αφού θα μπορούν να σπουδάζουν σ' αυτά μόνο όσοι έχουν αντίστοιχες οικονομικές δυνατότητες. Η κυρίαρχη όμως επιδίωξη μέσω της αναθεώρησης του άρθρου 16 δεν είναι η ίδρυση αυτή καθαυτή των ιδιωτικών πανεπιστημίων αλλά η υποταγή της δημόσιας Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης στα επιχειρηματικά συμφέροντα. Η αναθεώρηση του άρθρου 16 συνδέεται στενά με το «Νόμο-πλαίσιο για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ», ο οποίος προωθεί συνθήκες αποκάλυπτης επιχειρηματικής λειτουργίας στα Πανεπιστήμια με μάνατζερ, επιλεκτική κρατική χρηματοδότηση, περικοπή των δωρεάν συγγραμμάτων καθώς και περιστολή του πανεπιστημιακού ασύλου και του ελεύθερου φοιτητικού συνδικαλισμού. Η επιχειρούμενη αναθεώρηση του άρθρου 16 συμπυκνώνει, τελικά, τη ριζική αμφισβήτηση της μόρφωσης ως καθολικού κοινωνικού δικαιώματος και διαμορφώνει, επομένως, τους όρους υποβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης συνολικά σε όλες τις βαθμίδες. Έτσι, το ίδιο στενά συνδέεται και με την περιβόητη αντίστοιχη «Έκθεση του ΕΣΥΠ», που στο όνομα της οικονομικής αυτοτέλειας των σχολικών μονάδων προτείνει τη θεσμοθέτηση οικονομικών υποδιευθυντών (μάνατζερ στην ουσία) με στόχο την αυτοχρηματοδότηση των σχολείων μέσω της εξεύρεσης χορηγών, όπως και τη σύνδεση της κρατικής χρηματοδότησης με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων.

Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκεται και ο αντιεκπαιδευτικός Νόμος 3475/06 για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση (ΤΕΕ), ο οποίος ήδη υλοποιείται με τις πρόσφατες εξαγγελίες του ΥΠΕΠΘ. Διαπιστώνουμε πως το Υπ. Παιδείας επιμένει να προωθεί τη στροφή του μαθητικού δυναμικού στην πρόωγη κατάρτιση, αφενός μέσα, κυρίως, από ένα τετραπλό, ουσιαστικά, δίκτυο επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης μετά το γυμνάσιο (ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ, ΕΠΑΣ άλλων Υπουργείων όπως οι σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ, και Μεταγυμνασιακά ΙΕΚ) και αφετέρου μέσα από τον εξοβελισμό από τα ΕΠΑΛ της πλειονότητας των ειδικοτήτων που μέχρι σήμερα υπήρχαν στα ΤΕΕ και τη μεταφορά τους σε σχολές κατάρτισης, τις ΕΠΑΣ. Επίσης, ένα σημαντικό τμήμα της ΤΕΕ – μεταλκειακό πτυχίο επίπεδου Γ – παραδίδεται στον ιδιωτικό τομέα και καταργούνται οριστικά χωρίς μελέτη και τεκμηρίωση, ορισμένες ειδικότητες από το δημόσιο σχολείο, καθώς δεν προβλέπεται να λειτουργούν ούτε στα ΕΠΑΛ ούτε στις ΕΠΑΣ. Έτσι

θα έχουμε την εκ νέου υποβάθμιση της ΤΕΕ με την κυριαρχία της πρόωρης κατάρτισης και του κατακερματισμού των μορφωτικών και εργασιακών αντικειμένων και δικαιωμάτων των αποφοίτων της.

Είναι γνωστό πως οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση προετοιμάζουν αλλά και συνδέονται πάντοτε με τις αντίστοιχες αναδιαρθρώσεις στην εργασία. Από την άποψη αυτή είναι χαρακτηριστικό ότι η αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος αφορά και το άρθρο 103 με στόχο την κατάργηση της σταθερής και μόνιμης εργασίας για τους νεοεισερχόμενους στο δημόσιο, γενικεύοντας την είσοδο των συμβασιούχων, δηλαδή τις επισφαλείς εργασιακές σχέσεις. Είναι μια ρύθμιση με παράπλευρες ασφαλιστικές απώλειες, αφού θα οδηγήσει στην κατάρρευση των ασφαλιστικών μας ταμείων, που με τη σειρά της ευνοεί τα γνωστά σενάρια των αντιασφαλιστικών αναδιαρθρώσεων και ανατροπών.

Η κατάλληλη συγκυρία για το νέο κύκλο των αγώνων μας είναι τώρα!

Οι νομοθετικές πρωτοβουλίες και τα μέτρα της κυβέρνησης πυκνώνουν διαρκώς διαμορφώνοντας έναν κλοιό που περιορίζει ασφυκτικά το εισόδημα, τον εκπαιδευτικό μας ρόλο, την ίδια την υπόθεση της δημόσιας παιδείας, τα εργασιακά, τα ασφαλιστικά, μέχρι και τα δημοκρατικά μας δικαιώματα, όπως αποδεικνύει τελευταία και ο αυταρχικός κατήφορος της Κυβέρνησης και των κυρίαρχων ΜΜΕ. Ειδικότερα, η εισοδηματική πολιτική προβλέπει «αυξήσεις» 3,5% περίπου επί των βασικών μισθών (2% στο σύνολο των αποδοχών μας), συνεπώς οδηγεί σε νέα μείωση του πραγματικού μας εισοδήματος, αν συνυπολογιστεί και η μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.

Η ανάγκη της συλλογικής συσπείρωσης και της αγωνιστικής διεκδίκησης γίνεται αυτονόητη πράξη, αν δε θέλουμε να ηττηθούμε. Το κρίσιμο ερώτημα είναι αν μπορούμε. Η πρόσφατη ΓΣ των προέδρων των ΕΛΜΕ της χώρας έκρινε πως μπορούμε και πως τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή. Μέσα στην αγωνιστική δίνη και τη δυναμική των φοιτητικών κινητοποιήσεων, που ασκούν εξαιρετική πίεση στην κυβέρνηση, έχοντας αναπτύξει τους δικούς μας δεσμούς με το φοιτητικό κίνημα, πρέπει να πάρουμε τώρα τη σκυτάλη των αγώνων που ξεκίνησαν από το Φθινόπωρο, διεκδικώντας το σύνολο των δίκαιων και ώριμων αιτημάτων μας.

Οι 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις στις 15 και 22 του Φλεβάρη δεν είναι αποσπασματικές ούτε κινήσεις εκτόνωσης ή γραφειοκρατικής έμπνευσης. Αντίθετα, συμπίπτουν με κρίσιμες ημερομηνίες της διαδικασίας αναθεώρησης του Συντάγματος, που αποτελούν ταυτόχρονα σημαντικούς κόμβους κινηματικών γεγονότων. Είναι στο χέρι μας να μετατραπούν οι κινητοποιήσεις αυτές σε γέφυρα προετοιμασίας, συσπείρωσης και συγκέντρωσης δυνάμεων με στόχο την κορύφωση των αγώνων μας από το Μάρτιο και μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς.

Η κεντρικά εκφρασμένη βούληση είναι αναγκαίο να γίνει τώρα ώριμη απόφαση του ίδιου του κλάδου μας, ενός έμπειρου αγωνιστικά κλάδου, που μπορεί και πρέπει μέσα από τις γενικές συνελεύσεις να πάρει τον αγώνα στα ίδια του τα χέρια και να διαμορφώσει μέχρι τέλους τις εξελίξεις. Η συμβολή, όμως, όλων μας, όχι μόνο του συνδικαλιστικού δυναμικού, αλλά του κάθε καθηγητή και καθηγήτριας, είναι η κρίσιμη προϋπόθεση, όρος εκ των ων ουκ άνευ, για την επιτυχή έκβαση του αγώνα μας!

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ

Για την οριστική αποτροπή της αντιδραστικής αναθεώρησης του άρθρου 16 και του Συντάγματος συνολικά.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

Οικονομικά: 1400 € καθαρές αποδοχές στο εισαγωγικό κλιμάκιο. Αύξηση των κρατικών δαπανών για την Παιδεία τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ με αναμόρφωση τώρα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Εργασιακά: μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, διορισμό αποκλειστικά μόνιμων εκπαιδευτικών. Κατάργηση του ωρομισθίου και του αναπληρωτή με εξαίρεση τις περιπτώσεις πραγματικής αναπλήρωσης. Κατάργηση του νόμου για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης. Άμεση κατάρτιση, ψήφιση και εφαρμογή νέου νόμου, αντικειμενικού και αξιοκρατικού.

Ασφαλιστικά: Πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια υπηρεσίας. Κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων.

Εκπαιδευτικά: Δημόσια Εκπαίδευση πραγματικά δωρεάν σε όλες τις βαθμίδες. Άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Κατάργηση της βάσης του «10», που θεσμοθετήθηκε ως προϋπόθεση για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο. Κατάργηση του θεσμικού πλαισίου της αξιολόγησης, που προωθεί το σχολείο της αγοράς. Κατάργηση του Νόμου 3475/06 για την ΤΕΕ και εφαρμογή της μεταβατικού χαρακτήρα πρότασης της ΟΛΜΕ σχετικά με τομείς και ειδικότητες στα ΕΠΑΛ και τη δημιουργία Μεταλυκειακού Έτους Ειδικεύσεως. Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας. Διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών.

**ΌΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΤΩΡΑ
ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!**